

Fitxa 1 La Sibil·la

Nom:

LA SIBIL·LA

A l'**Antiguitat Clàssica** les Sibil·les eren uns personatges enigmàtics que endevinaven el futur dels pobles i les nacions. Es va fer famosa la Sibil·la grega gràcies a un poema musicat sobre el judici final, el *Judicii Signum*, que reproduïa les profecies de la sibil·la d'Eritrea.

A l'**època medieval** aquests versos s'anaren acompanyant d'una representació teatral que venia d'un sermó escrit pel bisbe de Cartago. La seva escenificació fou coneguda gràcies al drama litúrgic de la processó dels profetes. Aleshores, aquesta processó finalitzava amb la Sibil·la, qui profetitzava sobre la vinguda del Fill de Déu, amb un llenguatge que infonia temor i justícia.

A l'Europa medieval moltes celebracions litúrgiques s'acompanyaven de representacions i drames de caire didàctic i moral, per fer-se més entenedores per al poble. Els drames sacres més populars i més estesos eren els relacionats amb els cicles de Nadal i Pasqua.

Amb el temps la Sibil·la va ser una de les dramatitzacions medievals del cicle de Nadal més rellevantós d'Europa. Arrelant especialment a la Península i, sobretot, a Catalunya, des d'on va arribar a Mallorca després de la Conquesta de Jaume I el Conqueridor. Aquest cant es va representar per tota la Península amb més o menys continuïtat fins a les prohibicions sorgides del Concili de Trento.

La primera sibil·la documentada als Comptats catalans, en **llatí**, data del segle X a Ripoll. A partir d'aquest moment trobem diferents sibil·les en homiliaris i leccionaris arreu dels Regnes de Castella i Lleó.

És a partir del segle XIII que trobem les primeres versions musicades del

Cant de la Sibil·la en **llengua vulgar**. Aquestes sibil·les van des de la versió monòdica que inclou les Cantigas de Santa María d'Alfons X el Savi fins a les versions polifòniques d'autors renaixentistes com Cristóbal de Morales.

La primera sibil·la documentada a Mallorca forma part d'un cantoral manuscrit del segle XV destinat a l'ús litúrgic conventual.

Posteriorment, en el Breviarium Majoricensis (Venècia 1506) i al Llibre dels Bon Amonestaments d'Anselm Turmeda (1527) apareixen dues sibil·les, sense notació musical, en català de Mallorca.

Durant aquest temps la sibil·la va ser prohibida progressivament arreu d'Europa. S'eliminaren la major part dels components teatrals i el cant quedà pràcticament tal i com el coneixem avui en dia. Tal i com expliquen les prohibicions, es decantaren de la representació de les sibil·les tots aquells elements que incitaven al desordre, al soroll i a la confusió espiritual.

Després d'aquestes prohibicions, el cant de la Sibil·la sols ha perviscut de manera ininterrompuda a Mallorca i a la catedral d'Alguer, i s'ha convertit en un dels pocs exemples encara vius de les expressions folklorico-religioses d'origen medieval.

Introducció

Le El jorn del ju di ci i i

pa rraqui hau rà fet ser ui ci

1ª

* Estrofas

1ª Je su crist, re i u niver sal,

home i ver Déu e-ternal, del cel vindrà per a jut-jar

boca oberta amp cant

boca obert